

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. július 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Közegészségügy – Az egészségügyi személyzet számára kötelező védőoltást előíró nemzeti szabályozás – A személyzet védőoltást megtagadó tagja munkaviszonyának díjazás nélküli felfüggesztése – 726/2004/EK rendelet – Emberi felhasználásra szánt gyógyszerek – Covid19 elleni oltóanyag – 507/2006/EK rendelet – A feltételekhez kötött forgalombahozatali engedélyek érvényességi ideje – (EU) 2021/953 rendelet – A beoltott és a be nem oltott személyek közötti hátrányos megkülönböztetés tilalma – Elfogadhatatlanság”

A C-765/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale ordinario di Padova (padovai rendes bíróság, Olaszország) a Bírósághoz 2021. december 13-án érkezett, 2021. december 7-i határozatával terjesztett elő a

D. M.

és

az **Azienda Ospedale-Università di Padova**

között,

C. S.

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: D. Dittert egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. január 18-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- D. M. képviseletében R. Martina, L. Minisci, A. Sinagra és A. Veneziano avvocati,
- az Azienda Ospedale-Università di Padova képviseletében C. Cester, I. Giancesini, L. Miazzi, A. Rampazzo és C. Tomiola avvocati,
- C. S. képviseletében P. Piva és F. Rossi Dal Pozzo avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítői: G. De Bellis és F. Urbani Neri avvocati dello Stato,
- az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara és Sipos A., meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, emberi felhasználásra szánt gyógyszerek forgalomba hozatalának feltételekhez kötött engedélyezéséről szóló, 2006. március 29-i 507/2006/EK bizottsági rendelet (HL 2006. L 92., 6. o.) 4. cikkének, valamint a Covid19-világjárvány idején a szabad mozgás megkönnyítése érdekében az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállításának, ellenőrzésének és elfogadásának keretéről szóló, 2021. június 14-i (EU) 2021/953 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 3., 35. és 41. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a D. M. és az Azienda Ospedale-Università di Padova (padovai egyetemi kórház, Olaszország; a továbbiakban: egyetemi kórház) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy D. M.-et anélkül függesztették fel az egyetemi kórházban hivatásos ápolóként végzett munkájából, hogy a felfüggesztése alatt díjazásra lett volna jogosult, mivel ez utóbbi nem tartotta tiszteletben az egészségügyi személyzet számára oltási kötelezettséget előíró nemzeti szabályozást.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az 507/2006 rendelet

- 3 Az 507/2006 rendelet 1. cikke ekképp rendelkezik:

„E rendelet [az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség

létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 136., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 229. o.)] 14. cikkének (7) bekezdésével összhangban rögzíti a különleges kötelezettségek tárgyát képező forgalomba hozatal engedélyezésének (a továbbiakban: a forgalomba hozatal feltételekhez kötött engedélyezése) szabályait.”

4 Az 507/2006 rendelet 4. cikkének szövege a következő:

„(1) Feltételekhez kötött forgalombahozatali engedély adható, amennyiben a bizottság úgy találja, hogy bár nem állnak rendelkezésre a gyógyszerkészítmény biztonságos és hatásos voltára vonatkozó átfogó klinikai adatok, az alábbi követelmények mindegyike teljesül:

- a) a gyógyszerkészítményre vonatkozó, [az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.)] 1. cikkének (28a) bekezdésében meghatározott előny-kockázat viszony pozitív;
- b) a kérelmező nagy valószínűséggel képes lesz rendelkezésre bocsátani az átfogó klinikai adatokat;
- c) eddig nem fedezett gyógyszerigények kerülnek kielégítésre;
- d) az érintett gyógyszerkészítmény haladéktalan piaci rendelkezésre állásának közegészségügyi előnyei ellensúlyozzák az adatok nem teljeskörű voltából származó kockázatokat.

A 2. cikk (2) bekezdésében említett vészhelyzetekben akkor is engedélyezhető a feltételekhez kötött forgalomba hozatal, ha nem állnak rendelkezésre átfogó nem-klinikai vagy gyógyszerészeti adatok – feltéve, hogy az e bekezdés a)–d) pontjaiban szereplő követelmények teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a fedezetlen gyógyszerigények olyan állapotot jelentenek, amelynek diagnosztizálására, megelőzésére vagy kezelésére nem létezik kielégítő, a Közösségben engedélyezett módszer, vagy ha létezik is ilyen módszer, ahhoz képest a szóban forgó gyógyszerkészítmény jelentős gyógyászati előnyt jelent az érintettek számára.”

A 2021/953 rendelet

5 A 2021/953 rendelet (6), (12), (14) és (36) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„(6) A tagállamok az uniós joggal összhangban közegészségügyi okokból korlátozhatják a szabad mozgáshoz való alapvető jogot. Amint azt [a szabad mozgásnak a Covid19-világjárvány miatti korlátozására vonatkozó koordinált megközelítésről szóló, 2020. október 13-i (EU) 2020/1475 tanácsi ajánlás (HL 2020. L 337., 3. o.)] hangsúlyozza, a személyek [Európai] Unión belüli szabad mozgására vonatkozó, a SARS-CoV-2 terjedésének korlátozása érdekében bevezetett bármely korlátozásnak konkrét és korlátozott közérdeken – nevezetesen a közegészség védelmén – kell alapulnia. Az ilyen korlátozásokat az uniós jog általános elveivel összhangban kell alkalmazni, különös tekintettel az arányosságra és a megkülönböztetésmentességre. Az Unión belüli szabad mozgás helyreállítására irányuló erőfeszítésekkel összhangban ezért minden meghozott intézkedés hatályát és idejét szigorúan korlátozni kell, és azok nem terjedhetnek túl a közegészség védelméhez feltétlenül szükséges mértéken. [...]

[...]

- (12) A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog gyakorlásának megkönnyítése érdekében létre kell hozni az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (uniós digitális Covid-igazolvány) kiállítására, ellenőrzésére és elfogadására vonatkozó közös keretet. [...]
- (13) Bár ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon hatáskörét, hogy az uniós joggal összhangban a szabad mozgásra vonatkozó korlátozásokat vezessenek be az SARS-CoV-2 terjedésének korlátozása érdekében, e rendeletnek hozzá kell járulnia – amennyiben lehetséges – az ilyen korlátozások koordinált módon történő fokozatos feloldásának megkönnyítéséhez az (EU) 2020/1475 ajánlással összhangban. Az elővigyázatosság elvével összhangban az ilyen korlátozásokat fel lehetne oldani különösen a beoltott személyek esetében, olyan mértékben, amennyiben egyre több tudományos bizonyíték áll rendelkezésre a Covid19-oltás hatásairól, és ezek egyre következetesebben bizonyítják a fertőzési lánc megszakítását.
- (14) E rendelet célja, hogy – miközben a közegészség magas szintű védelmére törekszik – megkönnyítse az arányosság és a megkülönböztetésmentesség elvének alkalmazását a szabad mozgás Covid19-világjárvány alatti korlátozásai tekintetében. Ezt a rendeletet nem szabad úgy értelmezni, mint amely megkönnyíti vagy ösztönzi a szabad mozgásra vonatkozó korlátozásoknak vagy más alapvető jogokra vonatkozó korlátozások Covid19-világjárványra adott válaszként történő elfogadását, tekintettel azok uniós polgárookra és vállalkozásokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaira. [...]

[...]

- (36) Meg kell akadályozni az olyan személyekkel szembeni közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést, akiket például orvosi okok miatt nem oltanak be, mert nem tagjai annak a célcsoportnak, amelynek jelenleg beadják a Covid19-oltóanyagot, vagy amely számára jelenleg a Covid19-oltóanyagot engedélyezik – például a gyermekek –, vagy akik még nem kaptak lehetőséget az oltásra, vagy akik úgy döntöttek, hogy nem oltatják be magukat. Ezért az oltási igazolvány vagy egy Covid19-oltóanyagot feltüntető oltási igazolvány birtoklása nem lehet előfeltétele a szabad mozgáshoz való jog gyakorlásának, továbbá a határokon átnyúló személyszállítási szolgáltatások, például légitársaságok, vonatok, távolsági buszok, kompok vagy egyéb közlekedési eszközök igénybevétele. E rendeletet továbbá nem lehet úgy értelmezni, mint amely az oltás beadatására való jogot vagy kötelezettséget állapít meg.”

6 A 2021/953 rendelet 1. cikke szerint:

„Ez a rendelet meghatározza az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok (a továbbiakban: uniós digitális Covid-igazolvány) kiállítására, ellenőrzésére és elfogadására vonatkozó keretet azzal a céllal, hogy megkönnyítse a birtokosai számára a szabad mozgáshoz való joguk gyakorlását a Covid19-világjárvány idején. Ez a rendelet hozzájárul továbbá a szabad mozgásra vonatkozó, a SARS-CoV-2 terjedésének korlátozása érdekében az uniós joggal összhangban a tagállamok által bevezetett korlátozások fokozatos és koordinált módon történő feloldásának megkönnyítéséhez.

[...]”

7 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Az uniós digitális Covid-igazolvány kerete lehetővé teszi a következő igazolványok bármelyikének kiállítását, határokon átnyúló ellenőrzését és elfogadását:

a) azt megerősítő igazolvány, hogy a birtokos az igazolványt kiállító tagállamban Covid19-oltóanyagot kapott (oltási igazolvány);

[...]

c) azt megerősítő igazolvány, hogy a birtokos egészségügyi szakember vagy képzett tesztelőszemélyzet által végzett pozitív [molekuláris nukleinsav-amplifikációs]-teszteredményt követően felgyógyult a SARS-CoV-2 fertőzésből (gyógyultsági igazolvány).

[...]”

8 Az említett rendelet 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Minden tagállam automatikusan vagy az érintett személyek kérésére kiállítja a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett oltási igazolványokat azon személyek számára, akiknek Covid19-oltóanyagot adtak be. E személyeket tájékoztatni kell az oltási igazolványhoz való jogukról.

[...]”

9 Ugyanezen rendelet 7. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok kérésre kiállítják a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett gyógyultsági igazolványokat.

[...]”

Az olasz jog

10 A 2021. május 28-i 76. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2021. április 1-jei decreto-legge n° 44 – *Misure urgenti per il contenimento dell’epidemia da COVID-19, in materia di vaccinazioni anti SARS-CoV-2, di giustizia e di concorsi pubblici* (a Covid19-világjárvány megfékezésére irányuló sürgős intézkedésekről, a SARS-CoV-2 elleni védőoltásról, az igazságszolgáltatásról és az állami támogatásokról szóló 44. sz. törvényerejű rendelet) (a GURI 2021. április 1-jei 79. száma, 1. o.) (a továbbiakban: 44/2021. sz. törvényerejű rendelet) 4. cikkének (1) bekezdésében előírja:

„A SARS-CoV-2-vel kapcsolatos járványügyi vészhelyzetre tekintettel a 178. sz. törvény 1. cikkének (457) bekezdésében említett terv teljes körű végrehajtásáig a közegészség védelme és a megfelelő biztonsági feltételek fenntartása érdekében a ápolási és gondozási szolgáltatások nyújtása során 2020. december 30-tól, de legkésőbb 2021. december 31-ig az egészségügyi szakemberek és a közegészségügyi dolgozók [...], akik tevékenységüket egészségügyi ellátással, gondozással, egészségüggyel és szociális ellátással foglalkozó köz- és magánintézményekben, gyógyszertárakban, parafarmaciákban és szakrendelőkben végzik, kötelesek alávetni magukat ingyenes védőoltásnak a

SARS-CoV-2 fertőzés megelőzése érdekében. A védőoltás az e kötelezettségnek alávetett személyek munkavégzésének és szakmai tevékenységének alapvető feltételét képezi. [...]

- 11 E 4. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy „az (1) bekezdésben említett védőoltás csak az érintett személy egészségének általános orvos által igazolt, meghatározott kórképekhez kapcsolódó, bizonyítottan fennálló veszélyeztetése esetén nem kötelező, és csak akkor mellőzhető vagy halasztható el”.
- 12 Az említett 4. cikk (6) bekezdése értelmében:
„Az oltási kötelezettség teljesítésének igazolására előírt határidő lejártát követően [...] az illetékes helyi egészségügyi hatóság megállapítja az oltási kötelezettség megszegését, és az illetékes hatóságoktól való esetleges további információk beszerzését követően haladéktalanul írásban tájékoztatja az érintett személyt, a munkáltatót és azt a szakmai szervezetet, amelyhez az érintett személy tartozik. A helyi egészségügyi hatóság által elfogadott ténymegállapítás maga után vonja az olyan tevékenységek vagy feladatok végzéséhez való jog felfüggesztését, amelyek keretében az érintett más személyekkel érintkezik, vagy amelyek bármely más formában a SARS-CoV-2 vírus terjedésének veszélyével járnak.”
- 13 Ugyanezen 4. cikk (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „az érintett személyt a (6) bekezdésben említett felfüggesztésről haladéktalanul tájékoztatja az a szakmai szervezet, amelyhez tartozik”.
- 14 A 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkének (8) bekezdése értelmében:
„A (6) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételét követően a munkáltató a munkavállalót lehetőség szerint a (6) bekezdésben említettektől eltérő, a vírus terjedésének kockázatától mentes, akár alacsonyabb szintű képzéshez kötött feladatok ellátására helyezi át az ellátott feladatoknak megfelelő díjazással. Amennyiben az érintett nem helyezhető más munkakörbe, a [felfüggesztés] idejére semmilyen díjazás vagy bármilyen címen nyújtott egyéb járandóság nem fizetendő.”
- 15 E 4. cikk (10) bekezdése előírja, hogy „[a]z (1) bekezdésben említett védőoltás mellőzésének vagy elhalasztásának idejére, de legkésőbb 2021. december 31-ig, a munkáltató a (2) bekezdésben említett személyeket más feladatok ellátására helyezi át – a díjazás csökkenése nélkül, még ha a feladatok eltérőek is – a SARS-CoV-2 vírus terjedése kockázatának elkerülése érdekében”.
- 16 Az említett 4. cikk (11) bekezdése értelmében:
„A (2) bekezdésben említett személyek a jelen rendelet hatálybalépését követő húsz napon belül a (10) bekezdésben meghatározott időtartammal azonos időtartamra az egészségügyi miniszter által az igazságügyi, munkaügyi és szociálpolitikai miniszterrel egyetértésben elfogadott különleges biztonsági jegyzőkönyvben meghatározott egészségügyi és higiéniai megelőzési intézkedéseket fogadnak el a fertőzés – önálló szakmai tevékenység végzése során történő – továbbterjedése kockázatának csökkentése érdekében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 17 D. M. 2017. január 1-je óta hivatásos ápolóként áll az idegsebészeti osztályon az egyetemi kórház alkalmazásában.

- 18 2021. szeptember 16-án az egyetemi kórház arról tájékoztatta, hogy azonnali hatállyal és díjazásra való jogosultság nélkül felfüggesztették, mivel nem tett eleget a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettségének, és nincs lehetőség őt olyan feladatok ellátására áthelyezni, amelyek nem járnak a vírus terjedésének kockázatával. A felfüggesztésnek abban az időpontban kell véget érnie, amikor D. M. az oltási kötelezettségnek eleget tett, vagy ennek hiányában az oltási terv teljesítésekor, azonban az semmilyen körülmények között nem tartható fenn 2021. december 31. után, ez utóbbi időpontot azonban többször is elhalasztották.
- 19 2021. október 14-én benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelmében D. M. az egyetemi kórház szolgálatába való visszahelyezése iránti kérelemmel fordult a kérdést előterjesztő bírósághoz, többek között arra hivatkozva egyrészt, hogy a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikke több szempontból is ellentétes az olasz alkotmánnyal és az uniós joggal, másrészt pedig, hogy a SARS-CoV-2 fertőzésből való felgyógyulását követően természetes immunitással rendelkezik.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Covid19-oltóanyagok forgalombahozatali engedélyei az 507/2006 rendelet értelmében feltételhez kötöttek. E bíróság szerint az új terápiás vívmányokra és a rendelkezésre álló gyógyszerekkel kapcsolatos új beszerzésekre tekintettel nem észszerűtlen az Európai Bizottság által az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) véleményét követően kiadott ezen engedélyek érvényességének e rendelet 4. cikkére tekintettel történő vizsgálata, figyelemmel többek között a szóban forgó alapvető jogokra, azaz a testi épségre és az egészségre, amelyeket többek között a Charta 3. és 35. cikke véd.
- 21 Ezenkívül, noha az alapeljárás felei nem hivatkoztak a 2021/953 rendeletre, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az mindazonáltal releváns e jogvita szempontjából. E bíróság kiemeli, hogy e rendelet többek között pontosítja, hogy „[a személyek szabad mozgására vonatkozó korlátozásokat] az uniós jog általános elveivel összhangban kell alkalmazni, különös tekintettel az arányosságra és a megkülönböztetésmentességre”. E tekintetben különösen problematikus, hogy a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkének (11) bekezdése kizárólag az oltási kötelezettség alól mentesített egészségügyi szakemberek számára teszi lehetővé, hogy – a biztonsági szabályok tiszteletben tartása mellett – oltatlanul gyakorolhassák hivatásuk, míg az e rendelkezés hatálya alá nem tartozó ápolószemélyzet már nem folytathatja tevékenységét sem munkavállalóként, sem önálló vállalkozóként, jóllehet kész pontosan ugyanazokat a biztonsági szabályokat követni.
- 22 Végül a Bíróság 2018. november 14-i Memoria és Dall’Antonia ítéletből (C-342/17, EU:C:2018:906) eredő ítélkezési gyakorlata fényében a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy a 2021/953 rendeletben kifejezetten említett arányosság elvével összeegyeztethető-e az olyan, kötelező védőoltást előíró intézkedés, amelyet a fogadó tagállam egy másik uniós tagállambeli, szakmai okokból az első tagállamban tartózkodó egészségügyi szakemberrel szemben is elő kíván írni.
- 23 E körülmények között a Tribunale ordinario di Padova (padovai rendes bíróság, Olaszország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1. Az 507/2006 rendelet 4. cikke alapján még érvényesnek tekinthetők-e a jelenleg forgalomban lévő oltóanyagokra vonatkozóan az EMA kedvező véleménye alapján a Bizottság által kiadott, feltételhez kötött engedélyek annak tükrében, hogy a SARS-CoV-2 ellen hatékony és a felperes álláspontja szerint az emberi egészséget kevésbé veszélyeztető alternatív kezeléseket

engedélyeztek több tagállamban (például Olaszországban a monoklonális ellenanyagot és/vagy antivirális szereket használó kezelési módszerek AIFA [olasz gyógyszerügynökség, Olaszország] általi jóváhagyása), valamint tekintettel a[Charta] 3. és 35. cikkére is?

2. Felhasználhatók-e kötelező védőoltás céljára az 507/2006 rendelet értelmében a Bizottság által feltételhez kötötten engedélyezett oltóanyagok a tagállam joga alapján védőoltásra kötelezett egészségügyi szakembereknél még akkor is, ha a szóban forgó egészségügyi szakemberek már megfertőződtek, így természetes immunitást szereztek, tehát kérhetik e kötelezettség alóli mentesítésüket?
3. Felhasználhatók-e kötelező védőoltás céljára eljárás elővigyázatossági célú lefolytatása nélkül az 507/2006 rendelet értelmében a Bizottság által feltételhez kötötten engedélyezett oltóanyagok a tagállam joga alapján védőoltásra kötelezett egészségügyi szakembereknél, vagy a szóban forgó egészségügyi szakemberek – az engedély feltételekhez kötöttségére tekintettel – megtagadhatják az oltás felvételét legalábbis addig, amíg a hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóság kifejezetten és kellő biztonsággal ki nem zárja, hogy egyrészt az oltásra vonatkozóan nincsenek ellenjavallatok, másrészt pedig az abból származó előnyök meghaladják a jelenleg rendelkezésre álló gyógyszerek előnyeit? Ilyen esetben kötelesek-e az hatáskörrel rendelkező egészségügyi hatóságok a Charta 41. cikkével összhangban eljárni?
4. A Bizottság által feltételhez kötötten engedélyezett oltóanyag esetében automatikusan fizetés nélküli szabadság elrendeléséhez vezethet-e a kötelező védőoltásnak az állam joga alapján oltásra kötelezett orvosi és egészségügyi személyzet általi esetleges megtagadása vagy a szankcionáló intézkedéseknek az arányosság alapelveinek megfelelően fokozatosaknak kell lenniük?
5. Abban az esetben, ha a nemzeti jog lehetővé teszi a *dépeçage*-t, a Charta 41. cikke értelmében vett kontradiktórius jelleg tiszteletben tartása mellett kell-e megvizsgálni a munkavállaló alternatív formában történő foglalkoztathatóságát, azzal hogy ennek elmulasztása kártérítéshez való jogot keletkeztet?
6. Az oltott személyek és az oltást megtagadó vagy egészségügyi okból nem oltható személyek közötti mindennemű hátrányos megkülönböztetést tiltó [2021/953] rendelet tükrében jogszerű e a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkének (11) bekezdéséből eredőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az egészségügyi személyzet oltási kötelezettség alól mentesített tagjai számára, hogy tevékenységüket a beteggel érintkezve gyakorolják, feltéve hogy betartják a hatályos jogszabályokban előírt biztonsági intézkedéseket, míg a felpereshez hasonló – megfertőződés következtében természetes immunitást szerző, olyan egészségügyi szakember esetében, aki alapos orvosi kivizsgálás nélkül nem kívánja felvenni az oltást – mindennemű szakmai tevékenységgel kapcsolatban automatikusan fizetés nélküli szabadságról rendelkezik?
7. Összeegyeztethető-e a [2021/953] rendelettel és az arányosságnak, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának abban szereplő elvével az olyan tagállami szabályozás, amely a Bizottság által feltételhez kötötten engedélyezett Covid[19]-oltóanyagot kötelezővé teszi az egészségügyi személyzet minden tagja számára még akkor is, ha azok másik tagállamból származnak és a szolgáltatásnyújtás, valamint a letelepedés szabadságának gyakorlása céljából tartózkodnak Olaszországban?”

A Bíróság előtti eljárás

- 24 A kérdést előterjesztő bíróság 2021. december 13-án kérte, hogy a Bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az eljárási szabályzatának 105. cikke alapján gyorsított eljárásban bírálja el. E kérelem alátámasztása érdekében e bíróság arra hivatkozott, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kimenetelére várva D. M. továbbra is fel van függesztve, és díjazásától meg van fosztva, így megélhetése nincs biztosítva.
- 25 Az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.
- 26 Emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen gyorsított eljárás olyan eljárási eszköz, amelynek célja a rendkívüli szükséghelyzetre való reagálás (2022. június 16-i Port de Bruxelles és Région de Bruxelles-Capitale ítélet, C-229/21, EU:C:2022:471, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A jelen ügyben a Bíróság elnöke 2021. február 1-jén, az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy a jelen ítélet 24. pontjában említett kérelemnek nem kell helyt adni.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis nem szolgáltatott minden olyan információt, amely lehetővé tette volna azon kockázat mértékének értékelését, amelyet a felfüggesztés D. M. pénzügyi fennmaradására gyakorol, és nem fejtette ki azokat az okokat sem, amelyek miatt a gyorsított eljárás jelen ügyre történő alkalmazása lehetővé tenné e kockázat elkerülését, tekintettel különösen e felfüggesztés főszabály szerint korlátozott időtartamára. Következésképpen e körülmények nem teszik lehetővé olyan rendkívüli szükséghelyzet megállapítását, amely igazolná ezen ügy gyorsított eljárásban történő elbírálását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elfogadhatóságáról

Az első kérdésről

- 29 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az 507/2006 rendeletnek a Charta 3. és 35. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkére tekintettel érvényesek-e a Covid19-fertőzés és terjedése megelőzésére, valamint e betegség tünetei súlyosságának mérséklésére szolgáló oltóanyagokra kiadott, az előzetes döntéshozatal iránti kérelem időpontjában rendelkezésre álló feltételes forgalombahozatali engedélyek, mivel a Covid19 ellen hatékony és az egészséget kevésbé veszélyeztető alternatív kezeléseket ebben az időpontban már több tagállamban is jóváhagytak.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés keretében az uniós jog nemzeti bíróság számára hasznos értelmezésének vagy értékelésének szükségessége megköveteli, hogy a nemzeti bíróság szigorúan tiszteletben tartsa az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmát érintő és a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében kifejezetten meghatározott követelményeket, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróságnak ismernie kell. E követelmények egyébiránt az

„Ajánlások a nemzeti bíróságok figyelmébe az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan” című bírósági dokumentumban (HL 2019. C 380., 1. o.) is szerepelnek (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 31 Ezért az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontjában foglaltakkal összhangban nélkülözhetetlen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azon okok ismertetését, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet az említett bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság szerint e bíróságnak az alapeljárásban arról kell határoznia, hogy megalapozott-e az egyetemi kórház azon határozata, amellyel D. M.-et díjazásra való jogosultság nélkül felfüggesztette, azzal az indokkal, hogy ez utóbbi nem tett eleget a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt, Covid19 elleni oltási kötelezettségnek.
- 33 Először is, feltételezve akár, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által említett „terápiás vívmányok” és „a rendelkezésre álló gyógyszerekkel kapcsolatos új beszerzések” alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a Covid19-fertőzés és terjedése megelőzésére, valamint e betegség tünetei súlyosságának mérséklésére szolgáló oltóanyagokra vonatkozó feltételes forgalombahozatali engedélyek érvényességét, meg kell állapítani, hogy e bíróság nem azonosította konkrétan ezeket az engedélyeket, és nem vizsgálta azok tartalmát az 507/2006 rendeletnek – adott esetben a Charta 3. és 35. cikkével összefüggésben értelmezett – 4. cikkéből eredő érvényességi követelményekre tekintettel.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis azon általános értékelésének ismertetésére szorítkozott, amely szerint az előző pontban említett fejleményekre tekintettel nem „észszerűtlenek” a kétségek az említett engedélyek érvényességét illetően, anélkül azonban, hogy e kétségek konkrét jellegét bármilyen módon kifejtette volna. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat így nem teszi lehetővé a Bíróság számára, hogy azonosítsa a szóban forgó engedélyeket, és ezen engedélyek azon pontos elemeit, amelyek e kétségek alapjául szolgálnak, illetve, hogy ebből következően megállapítsa, hogy ezen engedélyek e bíróság szerint mennyiben nem érvényesek többé az 507/2006 rendelet 4. cikkéből vagy a Charta 3. és 35. cikkéből eredő követelményekre tekintettel, mivel az említett bíróság egyébként az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban sem fejtette ki, hogy ebben az összefüggésben milyen esetleges következményekkel jár a két utóbbi rendelkezés.
- 35 Másodszor, sem az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, sem a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem érthető, hogy a feltételhez kötött engedélyek érvényességének megkérdőjelezése mennyiben befolyásolhatja az alapeljárás kimenetelét, amely ugyanis úgy tűnik, nem ezen engedélyek érvényességétől, hanem a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettségnek és az e rendelkezés által a be nem tartása esetére előírt szankcióknak a – D. M. által vitatott – jogszerűségétől függ.
- 36 Ebben az összefüggésben ki kell emelni, hogy míg az ilyen engedélyek kiadása az előfeltétele annak, hogy kedvezményezettjeik az érintett oltóanyagokat az egyes tagállamokban forgalomba hozzassák (lásd ebben az értelemben: 2023. március 16-i Bizottság és társai kontra

Pharmaceutical Works Polpharma ítélet, C-438/21 P–C-440/21 P, EU:C:2023:213, 81. pont), a feltételhez kötött engedélyek kiadása magában nem keletkeztet semmilyen kötelezettséget e védőoltások lehetséges célközönsége számára, hogy azokat maguknak beadassák, annál is inkább, mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki, hogy a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettségnek alávetett személyek kizárólag az említett feltételhez kötött engedélyekkel érintett védőoltásokat választhatják-e.

- 37 Így, mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki a feltételekhez kötött forgalombahozatali engedélyek érvényességével kapcsolatos kétségeinek okait, valamint az egyrészt ezen engedélyek érvényessége, másrészt pedig a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt, Covid19 elleni oltási kötelezettség között esetlegesen fennálló kapcsolatot illető kétségeinek okait, meg kell állapítani, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az első kérdést illetően nem felel meg a jelen ítélet 31. pontjában felidézett követelményeknek.
- 38 Következésképpen az első kérdés elfogadhatatlan.

A második, a harmadik, a negyedik és az ötödik kérdésről

- 39 Második, harmadik, negyedik és ötödik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ először is, hogy az 507/2006 rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy a nemzeti jogszabály által az egészségügyi szakemberek számára előírt, Covid19 elleni oltási kötelezettség teljesítése érdekében az e rendelet 4. cikke alapján feltételhez kötötten engedélyezett oltóanyagokat is fel lehessen használni, még abban a helyzetben is, amikor egyrészt e szakemberekben immunitás alakult ki az e betegséget okozó vírussal szemben, másrészt az egészségügyi hatóság nem állapította meg kifejezetten, hogy ezen oltásra vonatkozóan nincsenek ellenjavallatok. Másodszor e bíróság azt kívánja megtudni, hogy az e szakemberekkel szemben e kötelezettség megsértése esetén kiszabott szankció adott esetben a Charta 41. cikkére tekintettel jelentheti-e a díjazás nélküli felfüggesztésüket az arányosság és a kontradiktórius eljárás elvének megfelelően elfogadott fokozatos szankciók helyett.
- 40 E tekintetben előzetesen ki kell emelni, hogy az EUMSZ 168. cikk (7) bekezdése nem ír elő a tagállamok terhére a személyek bizonyos kategóriáinak kötelező oltására vonatkozó kötelezettséget, mivel az uniós jog e 168. cikk (7) bekezdése értelmében nem sérti a tagállamok azon hatáskörét, hogy egészségügyi politikájuk meghatározására irányuló intézkedéseket hozzanak. Ugyanakkor e hatáskör gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot (lásd analógia útján: 2022. április 28-i Gerencia Regional de Salud de Castilla y León ítélet, C-86/21, EU:C:2022:310, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. július 17-i Široká vęgżés, C-459/13, EU:C:2014:2120, 19. pont).
- 41 Úgy tűnik márpedig, hogy a második, a harmadik, a negyedik és az ötödik kérdés azon az előfeltevésen alapul, amely szerint az 507/2006 rendelet vagy az e rendelet alapján megadott feltételhez kötött engedélyek alkalmasak egyrészt a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírthoz hasonló oltási kötelezettség belső jogban való előírására irányadó feltételek meghatározására, amennyiben e jog az ilyen feltételhez kötött engedéllyel rendelkező oltóanyagok e célra történő felhasználását írja elő, másrészt pedig az említett kötelezettség be nem tartásából e belső jog szerint esetlegesen eredő következmények meghatározására, ideértve az e célból követendő eljárást is.

- 42 Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 36. pontjában megállapítást nyert, az ilyen engedélyek kiadása nem keletkeztet semmilyen kötelezettséget e védőoltások lehetséges közönsége számára, hogy azokat maguknak beadassák. Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában nem fejt ki, hogy milyen kapcsolatot állapított meg egyrészt az 507/2006 rendelet 4. cikkének megfelelően megadott engedélyek tartalma vagy tárgya, másrészt pedig az oltási kötelezettség második, harmadik, negyedik és ötödik kérdésében említett, az alapeljárásra alkalmazandó feltételeinek és részletes szabályainak belső jogában való kialakítása között.
- 43 Egyébiránt, ami a Charta 41. cikkét illeti, amely a kérdést előterjesztő bíróság által a harmadik és ötödik kérdésében hivatkozott, a megfelelő ügyintézéshez való jogot rögzíti, emlékeztetni kell arra, hogy e cikk címzettjei nem a tagállamok, hanem kizárólag az Unió intézményei, szervei és hivatalai, tehát ez az alapügy megoldása szempontjából nem releváns. Ellenben az említett cikk az uniós jognak a tagállamok tekintetében e jog végrehajtása esetében alkalmazandó általános elvét tükrözi (lásd ebben az értelemben: 2022. február 10-i Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld [Elévülési idő] ítélet, C-219/20, EU:C:2022:89, 36. és 37. pont).
- 44 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jogra vonatkozó általános uniós jogelv mennyiben kapcsolódik a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettség teljesítéséhez, mivel e bíróság nem mondta ki, hogy az utóbbi rendelkezés az uniós jog végrehajtásának minősülne.
- 45 Ebből következik, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem a második, harmadik, negyedik és ötödik kérdést illetően nem felel meg az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontjában foglalt és a jelen ítélet 31. pontjában felidézett követelményeknek.
- 46 A fentiekre tekintettel a második, harmadik, negyedik és ötödik kérdés elfogadhatatlan.

A hatodik és hetedik kérdésről

- 47 Hatodik és hetedik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2021/953 rendeletet az arányosságnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az egészségügyi szakemberek számára a Covid19 elleni oltási kötelezettséget ír elő, egyrészt bár lehetővé téve az ez alól egészségügyi okokból mentesített szakemberek valamely csoportja számára, hogy az e jogszabályban előírt elővigyázatossági intézkedések tiszteletben tartása mellett továbbra is gyakorolják hivatásukat, azonban nem biztosítva ugyanezt a lehetőséget azon szakembereknek, akik nem kívánják beoltatni magukat, másrészt alkalmazható más tagállamok Olaszországban kereső tevékenységet folytató állampolgáira is.
- 48 Először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseinek szövegében, illetve tágabb értelemben magában az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban nem jelöli meg a 2021/953 rendelet azon rendelkezéseit, amelyek értelmezését kéri. Ugyanis kizárólag a „[e rendelet] által előírt” arányosságnak és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére, valamint az említett rendelet (6) preambulumbekzdésére hivatkozik, amely pontosítja, hogy „[a személyek szabad mozgására vonatkozó korlátozásokat] az uniós jog általános elveivel összhangban kell alkalmazni, különös tekintettel az arányosságra és a megkülönböztetésmentességre”.

- 49 E tekintetben egyfelől, még ha a preambulumbekendések az érintett rendelet szerves részét képezik is, és ki is fejtik az általa követett célokat, önmagukban nem rendelkeznek kötelező erővel (lásd ebben az értelemben: 2022. február 24-i Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” ítélet, C-262/20, EU:C:2022:117, 34. pont). A 2021/953 rendelet (6) preambulumbekendésére való hivatkozás tehát önmagában nem elegendő ahhoz, hogy kiemelje az e rendelet és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jogszabály közötti kapcsolatot.
- 50 Másfelől az arányosságnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a kérdést előterjesztő bíróság által említett elvét illetően, meg kell állapítani, hogy a 2021/953 rendelet (12)–(14) preambulumbekendéséből, valamint 1. cikkéből az következik, hogy ha e rendelet ezeket az elveket kívánja érvényesíteni, annak célja, hogy megkönnyítse e jog jogosultjai szabad mozgáshoz való jogának gyakorlását az interoperábilis, Covid19-oltásra, tesztre és gyógyultságra vonatkozó igazolványok kiállítására, ellenőrzésére és elfogadására vonatkozó keret létrehozásával.
- 51 Így az említett rendelet nem irányul arra többek között, hogy az említett elvek alapján meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által a Covid19-világjárvány kezelése érdekében elfogadott egészségügyi intézkedések megalapozottságának értékelését amennyiben azok alkalmasak a szabad mozgás korlátozására, mint például az alapügyben szóban forgó 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettség, sem pedig arra, hogy megkönnyítsék vagy ösztönözzék azok elfogadását, mivel ugyanezen rendelet (36) preambulumbekendése pontosítja, hogy e rendeletet „nem lehet úgy értelmezni, mint amely az oltás beadatására való jogot vagy kötelezettséget állapít meg”.
- 52 Következésképpen sem az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő pontosítások, sem pedig a Bíróság rendelkezésére álló iratanyagban szereplő egyéb információk nem teszik lehetővé annak pontos meghatározását, hogy a 2021/953 rendelet – az arányosságnak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével összefüggésben értelmezett – mely rendelkezéseinek értelmezését kéri e bíróság, és melyek szükségesek az alapjogvita eldöntéséhez.
- 53 Ebből következik, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hatodik és a hetedik kérdést illetően nem felel meg az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontjában foglalt és a jelen ítélet 31. pontjában felidézett követelményeknek.
- 54 Hozzá kell tenni, hogy az alapeljárásnak és az értelmezni kért uniós jogi rendelkezéseknek mindenesetre úgy kell kapcsolódniuk egymáshoz, hogy az értelmezés a kérdést előterjesztő bíróság által meghozandó határozat szempontjából objektíve szükséges legyen (2020. március 26-i Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, EU:C:2020:234, 48. pont).
- 55 Márpedig az alapeljárás tárgya D. M. kérelme, amely a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettség állítólagos jogellenességén alapul, és az egyetemi kórház idegsebészeti osztályára való visszahelyezésre irányul. E jogvita tehát nem érinti a 2021/953 rendelet rendelkezéseinek, különösen 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazását, amely biztosítja a beoltott személyek számára az oltási igazolványhoz való jogot, illetve a 7. cikk (1) bekezdésének alkalmazását, amely a SARS-CoV-2 fertőzésből felgyógyult személyek számára biztosítja a gyógyultsági igazolványhoz való jogot.
- 56 A kérdést előterjesztő bíróság által említett azon eshetőséget illetően, miszerint a 44/2021. sz. törvényerejű rendelet 4. cikkében előírt oltási kötelezettség a szabad mozgáshoz való jogukkal élő személyekre is alkalmazható, először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem

pontosította, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita határokon átnyúló helyzetre vonatkozna, mivel az egyetemi kórház végeredményben jelezte, hogy D. M. nem más tagállam állampolgára, aki munkavégzés céljából érkezett Olaszországba.

- 57 Másodszer, a kérdést előterjesztő bíróság nem fejtette ki, hogy az alapügyre jellemző körülmények között ezen eshetőség mennyiben releváns a 2021/953 rendelet alkalmazása szempontjából.
- 58 Harmadszor, amennyiben e bíróság a 2018. november 14-i Memoria és Dall'Antonia ítéletre (C-342/17, EU:C:2018:906) való hivatkozással azt kívánta bemutatni, hogy a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságához való, az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkben előírt jogot illetően a nemzeti jog előírja számára, hogy D. M. számára ugyanazokat a jogokat kell biztosítani, mint amelyekkel az uniós jog értelmében más tagállamok azonos helyzetben lévő állampolgárai rendelkeznek, emlékeztetni kell arra, hogy a hatodik és a hetedik kérdés a 2021/953 rendelet értelmezésére vonatkozik, nem pedig – amint azt az olasz kormány a tárgyaláson hangsúlyozta – ezen alapvető szabadságok értelmezésére.
- 59 Végeredményben a Bíróság semmi esetre sem állapíthatja meg azt, hogy a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő jogvita elbírálásához szükség van az EUM-Szerződés alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére, amennyiben a nemzeti bíróság nem jelölt meg egyebet azon a tényen kívül, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a szóban forgó tagállam állampolgáira, illetve más tagállamok állampolgáira (lásd ebben az értelemben: 2016. november 15-i Ullens de Schooten ítélet, C-268/15, EU:C:2016:874, 54. pont).
- 60 E körülmények között az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból nem tűnik ki, hogy a 2021/953 rendelet és az alapeljárás között a jelen ítélet 54. pontja értelmében vett kapcsolat állna fenn.
- 61 A fenti megfontolásokra tekintettel a hatodik és a hetedik kérdés elfogadhatatlan.
- 62 A fentiek összességéből következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

A költségekről

- 63 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A Tribunale ordinario di Padova (padovai rendes bíróság, Olaszország) által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan.

Aláírások